II

(Μη νομοθετικές πράξεις)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΚΑΤ' ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΗ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2021/930 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 1ης Μαρτίου 2021

για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα που προσδιορίζουν τη φύση, τη σοβαρότητα και τη διάρκεια μιας οικονομικής ύφεσης που αναφέρεται στο άρθρο 181 παράγραφος 1 στοιχείο β) και στο άρθρο 182 παράγραφος 1 στοιχείο β) του εν λόγω κανονισμού

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 ([1]), και ιδίως το άρθρο 181 παράγραφος 3 τρίτο εδάφιο και το άρθρο 182 παράγραφος 4 τρίτο εδάφιο,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Σύμφωνα με το άρθρο 181 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, κατά την ποσοτικοποίηση των παραμέτρων κινδύνου για τις βαθμίδες ή ομάδες διαβάθμισης, τα ιδρύματα οφείλουν να χρησιμοποιούν εσωτερικές εκτιμήσεις της LGD που είναι κατάλληλες για περιόδους οικονομικής ύφεσης, εάν οι εκτιμήσεις αυτές είναι πιο συντηρητικές από τον μακροπρόθεσμο μέσο όρο. Ομοίως, σύμφωνα με το άρθρο 182 παράγραφος 1 στοιχείο β) του εν λόγω κανονισμού, τα ιδρύματα οφείλουν να χρησιμοποιούν εσωτερικές εκτιμήσεις συντελεστών μετατροπής (στο εξής: CF) που είναι κατάλληλες για περιόδους οικονομικής ύφεσης, εάν οι εκτιμήσεις αυτές είναι πιο συντηρητικές από τον μακροπρόθεσμο μέσο όρο.

(2) Δεδομένων των ιδιαιτεροτήτων των διαφόρων χαρτοφυλακίων, τα ιδρύματα θα πρέπει να έχουν την υποχρέωση να εντοπίζουν τις οικονομικές υφέσεις χωριστά για κάθε είδος ανοίγματος, όπως ορίζεται στο άρθρο 142 παράγραφος 1 σημείο 2) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

(3) Η φύση μιας οικονομικής ύφεσης για ένα συγκεκριμένο είδος ανοίγματος θα πρέπει να προσδιορίζεται με αναφορά στο σύνολο των οικονομικών δεικτών που θεωρούνται είτε επεξηγηματικές μεταβλητές του οικονομικού κύκλου που αφορά συγκεκριμένα το εν λόγω είδος ανοίγματος, είτε δείκτες αυτού του οικονομικού κύκλου. Το σύνολο οικονομικών δεικτών θα πρέπει να περιλαμβάνει και μακροοικονομικούς δείκτες και δείκτες σχετικά με τον πιστωτικό κίνδυνο. Με αυτόν τον τρόπο, διασφαλίζεται ότι τα ιδρύματα, κατά γενικό κανόνα, θα εντοπίζουν την ίδια οικονομική ύφεση για συγκρίσιμα είδη ανοιγμάτων.

(4) Παρόλο που το επίπεδο των πραγματικών τιμών της LGD και των πραγματικών CF ενδέχεται να υπερβαίνει σημαντικά τον μακροπρόθεσμο μέσο όρο εξαιτίας μιας οικονομικής ύφεσης, οι συνθήκες που χαρακτηρίζουν μια οικονομική ύφεση δεν θα πρέπει να θεωρούνται ως ισοδύναμες των συνθηκών που χρησιμοποιούνται για την προσομοίωση ακραίων καταστάσεων. Οι συνθήκες που χρησιμοποιούνται για την προσομοίωση ακραίων καταστάσεων μπορεί να είναι πιο δυσμενείς, και δυνητικά να περιλαμβάνουν πιο ακραία σενάρια, τα οποία δεν βασίζονται απαραίτητα σε ιστορικές παρατηρήσεις. Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013, και οι κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που τον συμπληρώνουν, προβλέπουν επαρκώς τη διενέργεια προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων, όπου απαιτείται, και οι διατάξεις που αφορούν τις εσωτερικές εκτιμήσεις της LGD και των CF δεν περιλαμβάνουν τέτοια απαίτηση για προσομοίωση ακραίων καταστάσεων. Ο προσδιορισμός μιας οικονομικής ύφεσης, για τους σκοπούς των εσωτερικών εκτιμήσεων της LGD και των CF, θα πρέπει να βασίζεται σε ιστορικά παρατηρηθείσες οικονομικές συνθήκες.

([1]) ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 1.

(5) Η σοβαρότητα μιας οικονομικής ύφεσης θα πρέπει να προσδιορίζεται με αναφορά στις πιο δυσμενείς τιμές δωδεκαμήνου, που έχουν παρατηρηθεί κατά τη διάρκεια μιας κατάλληλης ιστορικής χρονικής περιόδου, για το σύνολο των οικονομικών δεικτών που χαρακτηρίζουν τη φύση μιας ύφεσης για το συγκεκριμένο είδος ανοιγμάτων υπό εξέταση. Για κάθε οικονομικό δείκτη του συνόλου, θα πρέπει να χρησιμοποιείται η πιο δυσμενής τιμή δωδεκαμήνου, καθώς έτσι επιτυγχάνεται ισορροπία μεταξύ σταθερότητας και εντοπισμού των πλέον δυσμενών συνθηκών που έχουν παρατηρηθεί κατά τη διάρκεια μιας κατάλληλης χρονικής περιόδου. Η προσέγγιση αυτή επιλέχθηκε λόγω της απλότητας της δωδεκάμηνης εικόνας, αλλά και επειδή ένας μέσος όρος που καλύπτει μεγαλύτερη διάρκεια ενδέχεται να μετριάσει τις δυσμενείς συνθήκες που παρατηρούνται με έναν οικονομικό δείκτη. Οι τιμές που αφορούν μικρότερη περίοδο, για παράδειγμα οι τριμηνιαίες τιμές, ενδέχεται να υπόκεινται σε εποχικές επιρροές. Αντίθετα, οι τιμές που αφορούν μεγαλύτερη περίοδο, για παράδειγμα τιμές που καλύπτουν τον μέσο όρο 36 μηνών, θα μπορούσαν να κρύψουν τις δυσμενείς συνθήκες.

(6) Ακόμη και για τους οικονομικούς δείκτες που υπολογίζονται σε ετήσια βάση, οι 12 μήνες, τους οποίους αφορούν οι δείκτες, δεν είναι απαραίτητα ίδιοι σε όλες τις περιπτώσεις. Κάποιοι δείκτες αφορούν ημερολογιακό έτος, άλλοι οικονομικό έτος, άλλοι φορολογικό έτος, και ούτω καθεξής. Για τον σκοπό του εντοπισμού των οικονομικών υφέσεων, θα πρέπει επομένως να είναι δυνατή η χρήση δωδεκάμηνων περιόδων που αρχίζουν κατά οποιοδήποτε χρονικό σημείο κατά τη διάρκεια του έτους, τόσο για τους οικονομικούς δείκτες που υπολογίζονται σε ετήσια βάση όσο και για δείκτες που υπολογίζονται σε συχνότερη βάση.

(7) Δεδομένου ότι ένα είδος ανοίγματος μπορεί να αποτελείται από ανοίγματα που σχετίζονται με διαφορετικές επιχειρήσεις, τομείς ή γεωγραφικές περιοχές, μια οικονομική ύφεση για ένα είδος ανοίγματος μπορεί να αποτελείται είτε από μία είτε από περισσότερες διακριτές «περιόδους ύφεσης». Μια περίοδος ύφεσης θα πρέπει να αναγνωρίζεται ως μια περίοδος συγκεκριμένου χρόνου, κατά την οποία ένας συναφής οικονομικός δείκτης λαμβάνει την πιο δυσμενή δωδεκάμηνη τιμή του. Εάν δύο ή περισσότεροι οικονομικοί δείκτες λαμβάνουν τις ανώτατες ή κατώτατες τιμές που συνδέονται με την πιο δυσμενή τιμή δωδεκαμήνου ταυτόχρονα ή σε σύντομο χρονικό διάστημα ο ένας μετά τον άλλον, οι εν λόγω οικονομικοί δείκτες θα πρέπει όλοι να αποδίδονται στην ίδια «περίοδο ύφεσης». Η δυνατότητα να αποτελείται μια οικονομική ύφεση από περισσότερες από μία διακριτές περιόδους ύφεσης παρέχεται με σκοπό να διασφαλιστεί ότι λαμβάνεται υπόψη κάθε συναφής οικονομικός δείκτης κατά τον προσδιορισμό μη αλληλεπικαλυπτόμενων περιόδων ύφεσης, οι οποίες πρόκειται να αναλυθούν στο πλαίσιο της εκτίμησης της LGD και των CF για περιόδους ύφεσης.

(8) Προκειμένου να αποφευχθεί η υπερβολική πολυπλοκότητα, κρίνεται σκόπιμο να καταρτιστεί ένας κατάλογος με τους οικονομικούς δείκτες που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη σε όλες τις περιπτώσεις. Ωστόσο, δεδομένων των ιδιαιτεροτήτων συγκεκριμένων χαρτοφυλακίων, τα ιδρύματα θα πρέπει επίσης να έχουν την υποχρέωση να λαμβάνουν υπόψη πρόσθετους οικονομικούς δείκτες που αποτελούν επεξηγηματικές μεταβλητές του οικονομικού κύκλου που αφορά συγκεκριμένα το εν λόγω είδος ανοίγματος, ή δείκτες αυτού του οικονομικού κύκλου.

(9) Δεδομένης της ευρείας γεωγραφικής και τομεακής διαφοροποίησης των χαρτοφυλακίων, δεν είναι πρακτικά εφικτό να οριστούν οι ακριβείς πηγές δεδομένων που πρέπει να χρησιμοποιούνται για κάθε δείκτη του καταλόγου, σε κάθε δικαιοδοσία στον κόσμο και για κάθε τομέα. Επιπλέον, τα ιδρύματα οφείλουν ήδη, δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, να χρησιμοποιούν αξιόπιστα δεδομένα και να διαθέτουν άρτια συστήματα για την επικύρωση των εκτιμήσεων όλων των παραμέτρων κινδύνου. Ως εκ τούτου, τα ιδρύματα θα οφείλουν, σε κάθε ενδεχόμενο, να αποδεικνύουν την ακρίβεια και την αξιοπιστία των πηγών δεδομένων που χρησιμοποίησαν για να καταλήξουν στις τιμές των δεικτών. Επομένως, δεν είναι απαραίτητο να καθοριστούν στον παρόντα κανονισμό ακριβείς πηγές δεδομένων προς χρήση.

(10) Τα ιδρύματα θα πρέπει να χρησιμοποιούν αξιόπιστες πηγές δεδομένων, αλλά δεν θα πρέπει να υπάρχει απαίτηση να αποκτούν δεδομένα για διαθέσιμους οικονομικούς δείκτες εάν το σχετικό κόστος είναι δυσανάλογο, έχοντας υπόψη το είδος του δείκτη, καθώς και τη σημαντικότητα του υπό εξέταση είδους ανοίγματος σε σχέση με τα άλλα είδη ανοίγματος στο χαρτοφυλάκιο.

(11) Οι οικονομικοί δείκτες πρέπει να εξετάζονται με βάση τα επίπεδά τους ή τις μεταβολές των επιπέδων τους, κατά περίπτωση, λαμβανομένου υπόψη του τρόπου με τον οποίο αναφέρεται συνήθως ο οικονομικός δείκτης και του βαθμού στον οποίο είναι δυνατόν να εμφανίσει την κυκλικότητα.

(12) Ένας οικονομικός δείκτης θα πρέπει να περιλαμβάνεται στο σύνολο συναφών οικονομικών δεικτών μία φορά για κάθε δικαιοδοσία, ή μικρότερη γεωγραφική περιοχή κατά περίπτωση, που αντιπροσωπεύει σημαντικό μερίδιο του είδους ανοίγματος υπό εξέταση. Έτσι διασφαλίζεται ότι το σύνολο δεικτών αποτυπώνει εύλογα το γεωγραφικό μείγμα των ανοιγμάτων στο εν λόγω είδος ανοίγματος. Παρόμοιος κανόνας θα πρέπει να ισχύει για κάθε τομέα δραστηριότητας που αντιπροσωπεύει σημαντικό μερίδιο του είδους ανοίγματος. Μόνον όταν διαφορετικές δικαιοδοσίες ή διαφορετικοί τομείς εμφανίζουν ισχυρές παράλληλες κινήσεις στις πραγματικές τιμές των οικονομικών δεικτών, θα πρέπει να παρέχεται η δυνατότητα στα ιδρύματα να ομαδοποιούν τις εν λόγω δικαιοδοσίες ή τους εν λόγω τομείς για τους σκοπούς του εντοπισμού μιας οικονομικής ύφεσης.

(13) Θα πρέπει να προσδιοριστεί η ιστορική χρονική περίοδος την οποία καλύπτει η εξέταση των τιμών για έναν δεδομένο οικονομικό δείκτη. Για κάθε οικονομικό δείκτη, θα πρέπει να καθοριστεί προκαθορισμένη χρονική περίοδος 20 ετών. Έτσι διασφαλίζεται ότι η περίοδος ιστορικών παρατηρήσεων καλύπτει τουλάχιστον δύο οικονομικούς κύκλους. Ωστόσο, εάν αυτά τα20 έτη δεν περιέχουν επαρκείς δυσμενείς τιμές, τα ιδρύματα θα πρέπει να είναι υποχρεωμένα να ανατρέχουν σε

ακόμη παλαιότερα ιστορικά δεδομένα. Οι τιμές θα πρέπει να θεωρούνται «μη επαρκώς δυσμενείς», εάν η μεταβλητότητα του οικονομικού δείκτη κατά την περίοδο παρατήρησης των 20 ετών δεν είναι αντιπροσωπευτική του πιθανού εύρους της μεταβλητότητας του δείκτη στο μέλλον.

(14) Για λόγους απλούστευσης και συγκρισιμότητας, η περίοδος ύφεσης θα πρέπει να έχει ελάχιστη διάρκεια 12 μηνών. Προκειμένου να διασφαλιστεί μεγαλύτερη ακρίβεια στα αποτελέσματα, η χρονική αυτή περίοδος θα πρέπει να αντιμετωπίζεται ως ελάχιστη περίοδος. Τα ιδρύματα θα πρέπει να υποχρεούνται να εφαρμόζουν μεγαλύτερη διάρκεια, όταν οι πιο δυσμενείς τιμές των οικονομικών δεικτών που συνδέονται με την περίοδο ύφεσης υποδηλώνουν χρονικά μεγαλύτερη οικονομική ύφεση. Η διάρκεια μιας περιόδου ύφεσης θα πρέπει να αποτυπώνει τις δυσμενείς συνθήκες σε κυκλικές συμπεριφορές που αφορούν τα συγκεκριμένα είδη ανοίγματος υπό εξέταση, και όχι τις διαρθρωτικές μεταβολές στην οικονομία που έχουν ως αποτέλεσμα μακροπρόθεσμες συνέπειες στις τιμές των οικονομικών δεικτών.

(15) Σύμφωνα με τις απαιτήσεις για τις εκτιμήσεις της LGD και των CF στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τα ιδρύματα οφείλουν να τεκμηριώνουν γραπτώς τον σχεδιασμό και τα λειτουργικά χαρακτηριστικά των συστημάτων διαβάθμισής τους, περιλαμβανομένου του σχεδιασμού των διαδικασιών τους για τον εντοπισμό οικονομικών υφέσεων, και να διατηρούν αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία να προκύπτει η συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις εκτίμησης στον εν λόγω κανονισμό. Βάσει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, απαιτείται επίσης από τα ιδρύματα να επανεξετάζουν τις οικείες εκτιμήσεις της LGD και των CF, καθώς και τυχόν δεδομένα που απαιτούνται για τη διενέργεια των εκτιμήσεων, όταν λαμβάνουν γνώση νέων πληροφοριών και, οπωσδήποτε, τουλάχιστον μία φορά τον χρόνο.

(16) Οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού συνδέονται στενά, καθώς αφορούν τη φύση, τη σοβαρότητα και τη διάρκεια μιας οικονομικής ύφεσης που επηρεάζει δύο διαφορετικές παραμέτρους κινδύνου, οι οποίες αμφότερες χρησιμοποιούνται για την εφαρμογή της προσέγγισης των εσωτερικών διαβαθμίσεων (IRB), και συγκεκριμένα των εσωτερικών εκτιμήσεων της LGD και των εσωτερικών εκτιμήσεων των CF. Για να διασφαλιστεί η συνέπεια και η ταυτόχρονη έναρξη ισχύος των διατάξεων που είναι αναγκαίες για τον εντοπισμό των οικονομικών υφέσεων για τους σκοπούς της LGD και των διατάξεων που είναι αναγκαίες για τον εντοπισμό των οικονομικών υφέσεων για τους σκοπούς των CF, και για να διασφαλιστεί εύκολη πρόσβαση στις εν λόγω διατάξεις, κρίνεται σκόπιμο τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα που απαιτούνται βάσει του άρθρου 181 παράγραφος 3 και τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα που απαιτούνται βάσει του άρθρου 182 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 να συμπεριληφθούν σε έναν ενιαίο κανονισμό.

(17) Δεδομένης της αλληλεπίδρασης με άλλες πράξεις της Ένωσης που αφορούν τις εσωτερικές εκτιμήσεις της LGD και των CF, η ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να μετατεθεί στην 1η Ιανουαρίου 2021. Ειδικότερα, τα ιδρύματα θα χρειαστεί να συμμορφωθούν με το αναθεωρημένο όριο σημαντικότητας που καθορίζεται από τις αρμόδιες αρχές, σύμφωνα με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2018/171 της Επιτροπής ([2]).

(18) Ο παρών κανονισμός βασίζεται στα σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων που υπέβαλε η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών στην Επιτροπή.

(19) Η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών διενήργησε ανοικτές δημόσιες διαβουλεύσεις όσον αφορά τα σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων στα οποία βασίζεται ο παρών κανονισμός, ανέλυσε τα ενδεχόμενα συναφή κόστη και τις ωφέλειες, σύμφωνα με το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([3]), και ζήτησε τη γνώμη της ομάδας τραπεζικών συμφεροντούχων, που έχει συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 37 του εν λόγω κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Προσδιορισμός της φύσης, της σοβαρότητας και της διάρκειας μιας οικονομικής ύφεσης

1. Για τους σκοπούς του άρθρου 181 παράγραφος 1 στοιχείο β) ή του άρθρου 182 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, μια οικονομική ύφεση εντοπίζεται για κάθε είδος ανοίγματος, όπως ορίζεται στο άρθρο 142 παράγραφος 1 σημείο 2) του εν λόγω κανονισμού.

([2]) Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2018/171 της Επιτροπής, της 19ης Οκτωβρίου 2017, για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα για το όριο σημαντικότητας για καθυστερημένες πιστωτικές υποχρεώσεις (ΕΕ L 32 της 6.2.2018, σ. 1).

([3]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/78/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 12).

2. Κατά τον εντοπισμό μιας οικονομικής ύφεσης για ένα δεδομένο είδος ανοίγματος, ισχύουν οι ακόλουθοι κανόνες προσδιορισμού:

α) η φύση της οικονομικής ύφεσης χαρακτηρίζεται από ένα σύνολο οικονομικών δεικτών οι οποίοι έχουν κατηγοριοποιηθεί ως συναφείς για τα ανοίγματα που εμπίπτουν στο εν λόγω είδος ανοίγματος, σύμφωνα με τους κανόνες που προβλέπονται το άρθρο 2 (στο εξής: σύνολο συναφών δεικτών)·

β) ως προς τη σοβαρότητα, η οικονομική ύφεση υποδεικνύεται από την πιο δυσμενή τιμή που παρατηρείται για δωδεκάμηνη περίοδο (στο εξής: πιο δυσμενής τιμή δωδεκαμήνου), για κάθε οικονομικό δείκτη στο σύνολο συναφών δεικτών, κατά τη διάρκεια της ιστορικής χρονικής περιόδου που έχει καθοριστεί για τον εν λόγω οικονομικό δείκτη, σύμφωνα με το άρθρο 3 (στο εξής: εφαρμοστέα χρονική περίοδος)·

γ) μια οικονομική ύφεση αποτελείται από μία ή περισσότερες διακριτές περιόδους ύφεσης, που καλύπτουν τις ανώτατες ή κατώτατες τιμές που αφορούν την πιο δυσμενή τιμή δωδεκαμήνου για τους οικονομικούς δείκτες του συνόλου συναφών δεικτών, η δε διάρκεια καθεμίας τέτοιας περιόδου καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 4 (στο εξής: διάρκεια μιας περιόδου ύφεσης).

3. Για τους σκοπούς της παραγράφου 2 στοιχείο β), η δωδεκάμηνη περίοδος την οποία αφορούν οι τιμές ενός οικονομικού δείκτη μπορεί να αρχίζει κατά οποιοδήποτε χρονικό σημείο κατά τη διάρκεια της εφαρμοστέας χρονικής περιόδου.

4. Για τους σκοπούς της παραγράφου 2 στοιχείο γ):

α) μια περίοδος ύφεσης είναι η περίοδος κατά την οποία ένας οικονομικός δείκτης λαμβάνει την πιο δυσμενή δωδεκάμηνη τιμή του·

β) όταν διαφορετικοί οικονομικοί δείκτες, που συσχετίζονται σημαντικά, λαμβάνουν τις ανώτατες ή κατώτατες τιμές που συνδέονται με την πιο δυσμενή τιμή δωδεκαμήνου ταυτόχρονα ή σε σύντομο χρονικό διάστημα ο ένας μετά τον άλλον, οι περίοδοι ύφεσης κατά τις οποίες οι εν λόγω δείκτες λαμβάνουν τις πιο δυσμενείς τιμές δωδεκαμήνου πρέπει να αντιμετωπίζονται ως μία ενιαία περίοδος ύφεσης, η οποία καλύπτει την πιο δυσμενή τιμή δωδεκαμήνου για όλους τους εν λόγω δείκτες.

Άρθρο 2

Το σύνολο συναφών δεικτών

1. Οι ακόλουθοι οικονομικοί δείκτες κατηγοριοποιούνται ως συναφείς για ανοίγματα που εμπίπτουν σε ένα δεδομένο είδος ανοίγματος:

α) για όλα τα είδη ανοίγματος:

i) ακαθάριστο εγχώριο προϊόν (ΑΕΠ)·

ii) ποσοστό ανεργίας·

iii) εξωτερικά παρεχόμενα συνολικά ποσοστά αθέτησης, εφόσον υπάρχουν·

iv) εξωτερικά παρεχόμενες συνολικές πιστωτικές ζημίες, εφόσον υπάρχουν·

β) επιπλέον των οικονομικών δεικτών που παρατίθενται στο στοιχείο α):

i) για ανοίγματα έναντι επιχειρήσεων ή ανοίγματα λιανικής τραπεζικής έναντι μικρομεσαίων επιχειρήσεων (ΜΜΕ): τομεακοί ή κλαδικοί δείκτες·

ii) για ανοίγματα σχετικά με ακίνητα κατοικίας έναντι επιχειρήσεων ή πιστούχων λιανικής τραπεζικής: οι τιμές των κατοικιών ή οι δείκτες τιμών κατοικίας·

iii) για ανοίγματα σχετικά με εμπορικά ακίνητα έναντι επιχειρήσεων ή πιστούχων λιανικής τραπεζικής που είναι ΜΜΕ: οι τιμές των εμπορικών ακινήτων ή οι δείκτες τιμών εμπορικών ακινήτων, και οι τιμές μίσθωσης εμπορικών ακινήτων ή οι δείκτες τιμών μίσθωσης εμπορικών ακινήτων·

iv) για ανοίγματα λιανικής τραπεζικής που δεν εμπίπτουν στο σημείο i), ii) ή iii): συνολικό χρέος των νοικοκυριών και διαθέσιμο προσωπικό εισόδημα, εφόσον υπάρχουν·

v) για ανοίγματα ειδικού δανεισμού:

— στην περίπτωση ακίνητης περιουσίας: οι τιμές των ακινήτων ή οι δείκτες τιμών ακινήτων, οι τιμές μίσθωσης ακινήτων ή οι δείκτες τιμών μίσθωσης ακινήτων για οικιστικά, εμπορικά ή βιομηχανικά ακίνητα, κατά περίπτωση·

— στην περίπτωση χρηματοδότησης έργων: οι τιμές των υποκείμενων προϊόντων που παρέχονται·

— στην περίπτωση χρηματοδότησης για αγορά περιουσιακών στοιχείων: οι δείκτες που αφορούν το σχετικό είδος ή είδη εξασφάλισης·

— στην περίπτωση χρηματοδότησης εμπορευμάτων: οι τιμές ή οι δείκτες τιμών για το σχετικό είδος εμπορεύματος·

vi) για ανοίγματα έναντι ιδρυμάτων: οι δείκτες χρηματοδοτικών πιστώσεων·

γ) επιπλέον των οικονομικών δεικτών που παρατίθενται στα στοιχεία α) και β), τυχόν άλλοι οικονομικοί δείκτες που αποτελούν επεξηγηματικές μεταβλητές του οικονομικού κύκλου που αφορά συγκεκριμένα ανοίγματα στο υπό εξέταση είδος ανοίγματος, ή δείκτες αυτού του οικονομικού κύκλου.

2. Οι οικονομικοί δείκτες που προσδιορίζονται για ανοίγματα που εμπίπτουν σε ένα είδος ανοίγματος σύμφωνα με την παράγραφο 1 αποτυπώνουν τη γεωγραφική κατανομή και, όπου είναι εφικτό, την τομεακή κατανομή των ανοιγμάτων που εμπίπτουν στο εν λόγω είδος ανοίγματος.

Για τον σκοπό αυτό, ένας οικονομικός δείκτης περιλαμβάνεται στο σύνολο συναφών δεικτών ως εξής:

α) μία φορά για κάθε δικαιοδοσία ή, κατά περίπτωση, μία φορά για κάθε γεωγραφική περιοχή που εμπίπτει σε μια δικαιοδοσία, που καλύπτει σημαντικό μερίδιο του εν λόγω είδους ανοίγματος· και

β) μία φορά για κάθε τομέα, κατά περίπτωση, που καλύπτει σημαντικό μερίδιο του εν λόγω είδους ανοίγματος.

Ωστόσο, όταν οι οικονομικοί δείκτες που πρόκειται να συμπεριληφθούν σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο εμφανίζουν ισχυρές παράλληλες κινήσεις στις διάφορες δικαιοδοσίες, ή, κατά περίπτωση, στις διάφορες γεωγραφικές περιοχές μιας δικαιοδοσίας, ή, κατά περίπτωση, στους διάφορους τομείς, μπορεί να επιλεγεί, αντ' αυτών, ένας κοινός οικονομικός δείκτης που να αποτυπώνει συνολικά τις εν λόγω δικαιοδοσίες, γεωγραφικές περιοχές ή τομείς.

Άρθρο 3

Προσδιορισμός της εφαρμοστέας χρονικής περιόδου

Για τους σκοπούς του άρθρου 1 παράγραφος 2 στοιχείο β), η ιστορική χρονική περίοδος που έχει εφαρμογή σε έναν οικονομικό δείκτη είναι η περίοδος των 20 ετών που ολοκληρώνεται κατά το χρονικό σημείο όταν το ίδρυμα εντοπίζει την οικονομική ύφεση, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό. Ωστόσο, όταν η μεταβλητότητα του οικονομικού δείκτη κατά την εν λόγω περίοδο των 20 ετών δεν είναι αντιπροσωπευτική του πιθανού εύρους της μεταβλητότητας αυτού του δείκτη στο μέλλον, η εφαρμοστέα ιστορική χρονική περίοδος για αυτόν τον δείκτη έχει μεγαλύτερη διάρκεια, όσο απαιτείται για να παρέχει τιμές που είναι αντιπροσωπευτικές για το εν λόγω πιθανό εύρος μεταβλητότητας.

Άρθρο 4

Διάρκεια μιας περιόδου ύφεσης

Για τους σκοπούς του άρθρου 1 παράγραφος 2 στοιχείο γ), η διάρκεια μιας περιόδου ύφεσης προσδιορίζεται ως εξής:

α) για περιπτώσεις που εμπίπτουν στο άρθρο 1 παράγραφος 4 στοιχείο β), η ενιαία περίοδος ύφεσης είναι αρκετά μεγάλη περίοδος, ώστε να καλύπτει όλες τις ανώτατες και κατώτατες τιμές που συνδέονται με τις πιο δυσμενείς τιμές δωδεκαμήνου που έχουν παρατηρηθεί για τους διάφορους οικονομικούς δείκτες που συνδέονται με την εν λόγω ενιαία περίοδο ύφεσης·

β) σε όλες τις περιπτώσεις, είτε εμπίπτουν στο άρθρο 1 παράγραφος 4 στοιχείο β) είτε όχι, όταν οι διάφορες τιμές δωδεκαμήνου, που έχουν παρατηρηθεί κατά την εφαρμοστέα χρονική περίοδο για τον οικονομικό δείκτη ή τους οικονομικούς δείκτες υπό εξέταση, δεν αποκλίνουν σημαντικά από την πιο δυσμενή τους τιμή δωδεκαμήνου, για μια συγκεκριμένη, συνεχόμενη περίοδο εντός της εφαρμοστέας χρονικής περιόδου, η περίοδος ύφεσης είναι αρκετά μεγάλη ώστε να αποτυπώνει την παρατεταμένη σοβαρότητα που παρατηρείται για τον οικονομικό δείκτη ή τους οικονομικούς δείκτες υπό εξέταση·

γ) σε όλες τις περιπτώσεις, είτε εμπίπτουν στο άρθρο 1 παράγραφος 4 στοιχείο β) είτε όχι, όταν ο οικονομικός δείκτης ή οι οικονομικοί δείκτες λαμβάνουν ανώτατες ή κατώτατες τιμές διαδοχικά με τις ανώτατες ή κατώτατες τιμές που συνδέονται με τις πιο δυσμενείς τιμές δωδεκαμήνου, που έχουν παρατηρηθεί κατά την εφαρμοστέα χρονική περίοδο για τον οικονομικό δείκτη ή τους οικονομικούς δείκτες υπό εξέταση, και αυτές οι διαδοχικές ανώτατες και κατώτατες τιμές δεν αποκλίνουν σημαντικά από την πιο δυσμενή τιμή δωδεκαμήνου που έχει παρατηρηθεί κατά την εφαρμοστέα χρονική περίοδο για τον εν λόγω οικονομικό δείκτη ή τους εν λόγω οικονομικούς δείκτες, και οι εν λόγω διαδοχικές ανώτατες και κατώτατες τιμές συνδέονται με την ίδια συνολική οικονομική κατάσταση, η περίοδος ύφεσης είναι αρκετά μεγάλη ώστε να αποτυπώνει ολόκληρη την παρατεταμένη περίοδο κατά την οποία παρατηρούνται οι εν λόγω διαδοχικές ανώτατες και κατώτατες τιμές·

δ) για περιπτώσεις που εμπίπτουν στο άρθρο 1 παράγραφος 4 στοιχείο α), όταν δεν εφαρμόζεται ούτε το στοιχείο β) ούτε το στοιχείο γ) του παρόντος άρθρου, η περίοδος ύφεσης είναι η δωδεκάμηνη περίοδος με την οποία συνδέεται η πιο δυσμενής τιμή δωδεκαμήνου.

Άρθρο 5

Έναρξη ισχύος και εφαρμογή

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2021.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 1η Μαρτίου 2021.

Για την Επιτροπή
Η Πρόεδρος
Ursula VON DER LEYEN